

1801

1ste Beh. af Lovf. om Brandfors. af Kjøbstadbygn.

1802

men til at nævne Vedtægten, saa være det mig tilladt at henlede den høttærede Justitsministers Opmærksomhed paa, at det vistnok vilde være i høj Grad ønskeligt, at denne Vedtægt blandt Andet kom til at indeholde en Bestemmelse om, at der, forinden der tages den i Lovens § 7 omhandlede Bestemmelse om Foreningens endelige Udsondring fra Justitsministeriets Tilsyn, skulde foretages nye Valg af Repræsentanter. — Med Hensyn til § 7 har der jo været nogen Tvivl tilstede om, hvorvidt man i det Hele burde indlade sig paa at give en Bestemmelse, der sigtede til, at det Tilsyn, som Foreningen, ogsaa efterat Vedtægten er fastsat og Evangen til at gaae ind i Foreningen er hævet, foreløbig skal vedblive at være undergivet, kunde bortfalde, og jeg troer da, at man nærmest maa søge sin Betydning i saa Henseende dert, at Kjøbstæderne, der jo have overmaade god Forstand paa at varetage deres Interesser, og det desto bedre, i jo højere Grad de ere dem nærliggende og angaae materielle Forhold, ville være meget opmærksomme paa, at de Mænd, der vælges til at tage en saadan Bestemmelse, ere et Udtryk for Interessenternes Mening og ville tage Hensyn til, hvad der i Bifølgeligheden kan være til Gavn og Ua for Creditforholdene i Kjøbstæderne; men jeg vilde dog ansee det for ønskeligt, om en Bestemmelse, som pegede hen i denne Retning, blev optagen i Vedtægten. Jeg troer ikke, at der i saa Henseende behøves nogen Tilføining til Loven, da jeg antager, at det er et af de Punkter, der ville komme under Behandling, naar Vedtægten skal fastsættes. Men ved Siden af denne Medvirkning til den ganske vist meget vigtige Beslutning, der saaledes skal stee fra Interessenternes Side, berøver jo denne Forandring ogsaa derpaa, at den lovgivende Magt giver sit Samtykke til, at Reserveconden, der nu har en betydelig Størrelse og vistnok ikke vil blive formindsket i Fremtiden, anvendes til den almindelige Forsikringsforenings Bedste; thi forinden Beslutningen om fuldstændigt at

udsondre Foreningen fra Ministeriets Styrelse tages, skal der — som der staaer i § 7 — af den lovgivende Magt være taget Beslutning om, hvorledes der skal forholdes med Reserveconden, og derigennem faaer altsaa den lovgivende Magt ogsaa Indvirkning paa det hele Spørgsmaal om, hvorvidt Justitsministeriets Tilsyn bør hæves. Jeg troer saaledes, at der heller ikke med Hensyn dertil vil være nogen Betænkelighed ved at vedtage Lovforslaget saaledes, som det foreligger. Idet jeg forøvrigt tør henvisse til, hvad der er anført i den oftnævnte Commissionens Betænkning — hvilken har været omdeelt her til ærede Medlemmer, og som jeg altsaa er pligtig til at forudsætte, at de ærede Medlemmer kjende, hvorfor jeg ikke skal gaae videre ind paa de forskjellige Betragtninger, der have ført til Commissionens Indstillinger, — skal jeg blot endnu tilføie et Par Ord med Hensyn til en Forandring, der er steet i Lovforslagets § 4 i, hvad der har været indstillet fra Commissionens og ligeledes har været foreslaaet fra Justitsministerens Side. Jeg sigter herved til den Bestemmelse i § 4 c, at Forsikringen vedbliver at staae aaben for alle private eller offentlige Bygninger, som ere forsvarligt indrettede imod Brandfare." Hertil var der oprindelig foreslaaet tilføiet: „efter de gjældende Bygningslove," hvilket havde til Dæmmed at forhindre Vilkaarlighed i Bestyrelsens Bestemmelser om, hvilke Bygninger i Kjøbstæderne der kunde modtages til Indtegning i Forsikringen, og hvilke ikke. Det er jo nemlig et af de allervæsentligste Goder ved den nu bestaaende Brandforsikringsforening og skulde ogsaa være det ved den Forening, som i Henhold til den her foreslaaede Lov skulde fortsætte den, at alle Kjøbstadbygninger skulde kunne indtegnes i samme. Udtrykket bliver imidlertid netop noget vagt, naar Ordene „efter de gjældende Bygningslove" ikke føies til. Ved Bygninger, indrettede efter de gjældende Bygningslove, maatte man nemlig ikke blot forstaae Bygninger, som vare ind-